

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 4P/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519202518
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Búliková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3519202518.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou Mgr. Alenou Búlikovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú V. V., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa matky N. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. T. F., A.Q. XXX/XX, štátny občan SR, právne zastúpená JUDr. Máriou Trylčovou, advokátkou so sídlom Senica, J. Kráľa 738/12 a otca M. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. T. XXX, štátny občan SR, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

I. Z n i ž u j e sa vyživovacia povinnosť otca k maloletej V. V., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 200,- Eur na sumu 150,- Eur mesačne, s účinnosťou od 24.02.2020 do 13.07.2020.

II. V presahujúcej časti sa návrh otca z a m i e t a.

III. Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 6P/61/2017-131 zo dňa 07.11.2018 vo výroku I. v časti upravujúcej výšku vyživovacej povinnosti otca.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Otec maloletej sa návrhom zo dňa 28.08.2019 domáhal zníženia vyživovacej povinnosti k maloletej V. V., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 200 € mesačne na sumu 80 € mesačne s účinnosťou od 01.09.2019.

2. Dôvodil tým, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti k maloletej V. - rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 6P/61/2017-131 zo dňa 07.11.2018 - došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane. Dňa 29.04.2019 sa mu narodil zo súčasného partnerského vzťahu syn M., s ktorým žije v spoločnej domácnosti a prispieva na jeho výživu. Jeho partnerke končí materská dovolenka a od 29.10.2019 nastupuje na rodičovskú dovolenku s mesačným príjmom 220,70 €. Žijú v malom rodinnom dome vo Q., ktorý jeho partnerka kúpila v roku 2018, pričom partnerka spláca hypotekárny úver po 420,80 € mesačne. Otec na spoločnú domácnosť prispieva sumou 200 € mesačne. Otec má od 12.06.2016 spotrebiteľský úver vo výške 3.946 €, ktorý spláca mesačne po 98 €, pričom termín konečnej splatnosti je 15.08.2020. Je zamestnaný ako kuchár v zariadení pre seniorov E., ktorého zriaďovateľom je Y.Á. Č. F. K., s priemernou mesačnou mzdou 504 €. Jeho mesačné výdavky predstavujú sumu 498 € (200 € výživné na V., 200 € príspevok na domácnosť a bývanie, 98 € splácanie pôžičky). Poukázal na to, že matka maloletej V. pravidelne žiadala o zvýšenie výživného z dôvodu, že maloletá býva často chorá, preto nemôže chodiť do škôlky a matka následne nemôže chodiť do práce. Maloletá V. bude mať 9 rokov, riadne navštevuje základnú školu a jej matka pracuje ako kaderníčka od roku 2003 v rodinnom kaderníckom salóne, ktorý prevádzkuje spolu so svojou matkou. Otec uviedol, že za posledných 5 rokov nebol na žiadnej dovolenke, nekúpil si nič okrem nutného oblečenia, do práce cestuje vlakom a MHD.

Bez finančnej pomoci terajšej partnerky a matky, by nemal za čo ani chodiť do práce. Na preukázanie svojich tvrdení predložil rozsudok tunajšieho súdu č.k. 6P/61/2017-131 zo dňa 07.11.2018, potvrdenie o svojom priemernom zárobku za obdobie od 08/2018-07/2019, zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.07.2016 a rodný list maloletého M. F..

3. Matka maloletej so znížením vyživovacej povinnosti otca nesúhlasila. Poukázala na to, že maloletá ma 9 rokov. Naposledy bolo o vyživovacej povinnosti otca k nej rozhodované pred rokom, v novembri 2018 rozsudkom č.k. 6P/61/2017-131 zo dňa 07.11.2018, ktorým došlo k schváleniu rodičovskej dohody. Od posledného súdneho rozhodnutia nenastala zmena pomerov odôvodňujúca zníženie vyživovacej povinnosti otca k maloletej V.. V čase posledného súdneho rozhodnutia bolo preukázané, že partnerka otca je tehotná, pričom otec výslovne uviedol, že bude schopný platiť výživné vo výške 200 €, aj s ohľadom na očakávané narodenie ďalšieho dieťaťa. Poukázala na to, že možnosti a schopnosti otca ďaleko presahujú ním deklarovaný príjem v sume 504 € v čistom. Z takéhoto príjmu jednak nemôže uhrádzať svoje životné náklady, jednak to nie je reálny plat kuchára v F.. Predložila súdu 3 inzeráty na prácu kuchára v F., s tým, že otec si môže svoj príjem vylepšiť druhým pracovným pomerom (napr. raňajkový kuchár príjem 800 - 1.100 € v hrubom mesačne, brigáda Y. 5,25 € / hodina v hrubom). V poslednom súdnom konaní bolo preukázané, že otec sa vzdal výhodnejšieho zamestnania, kde dosahoval čistý príjem vo výške 600 € mesačne v čistom. Na základe uvedeného žiadala, aby súd pri posudzovaní možností a schopností otca vychádzal z možného príjmu otca vo výške 1.200 € mesačne, pretože otec má v F. nesporne možnosť vo svojom odbore dosahovať niekoľkonásobne vyšší príjem. Otec má prvoradú povinnosť plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom. Až po jeho zaplatení nastupuje povinnosť platiť vlastné úvery. Náklady na maloletú sa od posledného rozhodovania súdu nezmenili, naďalej má zvýšené náklady v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom, potrebuje kúpeľnú liečbu, špeciálnu stomatochirurgickú a ortodontickú liečbu. Ďalej poukázala na to, že otec nad rámec výživného na dcéru žiadnym spôsobom neprispieva. S dcérou sa nestretáva, nedáva jej darčeky k sviatkom ani Vianociam. Všetky potreby maloletej zabezpečuje matka. Otec výživné nehradí pravidelne, dlh uhradil až po podaní trestného oznámenia. Na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu potvrdenie o zdravotnom stave maloletej V. zo dňa 21.10.2019, kópiu daňového priznania za rok 2018, výpis z účtu preukazujúci úhrady výživného otcom maloletej, potvrdením Obvodného oddelenia Policajného zboru F. T. F., o podaní trestného oznámenia zo dňa 13.09.2019, inzeráty s pracovnými ponukami.

4. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil nasledovný stav vecí:

Vyživovacia povinnosť otca k maloletej V. V., nar. XX.XX.XXXX, bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 6P/61/2017-131 zo dňa 07.11.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 26.11.2018, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, v ktorej sa otec s účinnosťou od 01.11.2018 zaviazal prispievať na výživu maloletej V. sumou vo výške 200 Eur mesačne. V tom čase bol otec zamestnaný v spoločnosti Z. J. L..C..I.. F. s priemerným mesačným čistým príjmom cca 468 € (za obdobie 01-08/2018). Matka maloletej od januára 2018 začala podnikáť na živnostenský list, teda v čase posledného rozhodovania súdu ešte neboli k dispozícii presné údaje o jej príjme, avšak za obdobie od 01.01.2018 do 30.09.2018 dosiahla základ dane vo výške 5.508,45 €, čo po odpočítaní 19 % dane z príjmu predstavovalo orientačný mesačný príjem vo výške cca 514 €. Maloletá V. mala v čase posledného rozhodovania súdu zvýšené výdavky spojené s jej zdravotným stavom, nakoľko trpí alergiou, častými respiračnými infekciami a nosila okuliare. Súdom prvej inštancie bolo zistené, že otec stále pracoval u rovnakého zamestnávateľa a dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 518,82 € (za obdobie 10/2018 - 09/2019). Otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletemu M. F., nar. XX.XX.XXXX, čím došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane, avšak o tom, že čaká ďalšie dieťa v čase posledného rozhodovania súdu preukázateľne vedel. Matka maloletej dosiahla za rok 2018 /podľa daňového priznania/ zo živnosti príjem vo výške 8.526,18 €, náklady mala vo výške 5.881,78 €, čo predstavovalo čiastkový základ dane 2.644,40 €. Deklarovaný príjem matky bol tak cca 220 € mesačne. Matka s maloletou žili v F. T. F. v byte patriacom matkiným rodičom, kde hradili 200 € mesačne za správu bytu, 16 € mesačne elektrina, 45 € televízia s internetom štvrťročne. Matke s úhradou nákladov na bývanie pomáhali aj jej rodičia. Matka ako kadernička nedosahuje vyššie príjmy z dôvodu, že maloletá má zdravotné problémy a treba ju pomerne často brávať zo školy poobede domov, kvôli čomu nemôže pracovať tak dlho, ako potrebuje. Zdravotný stav maloletej sa nezmenil. Bývala často chorá, trpela recidivujúcimi infekciami horných aj dolných dýchacích ciest. Je dispenzarizovaná v imunologickej a alergologickej ambulancii pre E. F., alergiu na chlad, K. v bunkovej imunite. Dlhodobu užíva viaceré lieky, potrebuje aj podpornú liečbu imunity bylinnými prípravkami, keďže farmakologickú liečbu jej pre nežiaduce účinky museli vysadiť. Matka odhadla výšku týchto zvýšených nákladov na cca

20 Eur mesačne. Okrem toho nosila okuliare. Maloletá má síce nárok raz ročne absolvovať kúpeľnú liečbu, avšak tá vyžaduje úhradu nákladov spojených s pobytom sprievodcu maloletej, čo je cca 500 € za 21 dňový pobyt, na čo má matka problém získať peniaze, preto maloletá chodí na liečenie len raz za 2-3 roky. Maloletá V. navštevovala 3. ročník ZŠ v V.Š., vo voľnom čase Z. U. Č. U. F. T. F. s ročným poplatkom 12 Eur, súkromné hodiny angličtiny á 7 Eur/hodina.

5. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 4P/52/2019-60 zo dňa 08.11.2019 tak, že s účinnosťou od 01.09.2019 znížil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej V. V., W.. XX.XX.XXXX, zo sumy 200 € mesačne na sumu 175 € mesačne, ktoré je otec povinný uhrádzať vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej a zároveň zmenil rozsudok tunajšieho súdu č.k. 6P/61/2017-131 zo dňa 07.11.2018, v časti upravujúcej výšku vyživovacej povinnosti otca. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Na základe odvolania otca Krajský súd v Trenčíne - rozsudkom č.k. 17Cop/16/2020-120 zo dňa 21.05.2020 - rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že znížil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej V. V., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 200 € mesačne na sumu 160 € mesačne s účinnosťou od 01.09.2019 do 24.02.2020, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. V časti zníženia vyživovacej povinnosti otca na mal. V. za obdobie po 24.02.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v tejto časti vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že jedinou podstatnou zmenou na strane otca bolo narodenie ďalšieho dieťaťa - maloletého M. v apríli 2019. Pri zohľadnení výšky príjmu otca v sume 518,82 € mesačne však odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie považoval za primerané znížiť jeho vyživovaciu povinnosť na sumu 160 € mesačne (teda o 40 € mesačne), pričom z takto zníženého výživného budú pokryté v dostatočnom rozsahu odôvodnené potreby maloletej V., zohľadniac zároveň aj vyživovaciu povinnosť matky k mal. dieťaťu (pri konštatovanom príjme matky zo živnosti v sume 600 € mesačne). Preto odvolací súd v zmysle ust. § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, pričom uvedené zníženie na sumu 160 € ohraničil obdobím od 01.09.2019 do 24.02.2020, ktorým dňom došlo u otca dieťaťa (na základe oznámenia otca daných skutočností v odvolacom konaní) k zmene pomerov, keď bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Podľa vyjadrenia otca si aj z dôvodu naliehania matky maloletej našiel lepšie platenú prácu v reštauračnom zariadení v F., do ktorej mal nastúpiť k 01.03.2020, pričom z dôvodu prepuknutia COVIDU-19 v Európe došlo k posunutiu jeho nástupu do práce k 15.03.2020. Od 12.03.2020 však došlo na území Slovenskej republiky k zatvoreniu všetkých reštauračných zariadení. Ohľadne tvrdeného nového, lepšie plateného zamestnania, neboli otcom dieťaťa predložené žiadne dôkazy a keďže konanie o výživnom je ovládané tzv. vyšetrovacím princípom, je potrebné, aby dokazovanie v potrebnom rozsahu vykonal súd prvej inštancie. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní je vykonať dokazovanie na zistenie, či tvrdenia otca o novom zamestnaní sú pravdivé, či prípadne nedošlo otcom dieťaťa k (svojoľnému) vzdaniu sa zamestnania bez dôležitého dôvodu v zmysle ust. § 75 ods. 1 zák. o rodine. V súlade s výsledkami vykonaného dokazovania bude potom povinnosťou súdu prvej inštancie vyhodnotiť všetky zistené skutočnosti v zmysle ust. § 191 CSP a rozhodnúť o prípadnej zmene výšky vyživovacej povinnosti otca k mal. V. za obdobie po 24.02.2020. Z týchto dôvodov v časti zníženia vyživovacej povinnosti otca po 24.02.2020 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Súd prvej inštancie viazaný názorom odvolacieho súdu, vykonal vo veci ďalšie dokazovanie zamerané najmä na zistenie príjmových možností rodičov maloletej v období nasledujúcom po 24.02.2020, pričom vykonal dokazovanie výsluchom otca aj matky, vyžiadaním vyjadrení a potvrdení od zamestnávateľov otca ako aj jeho družky, potvrdením Sociálnej poisťovne, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, oboznámením celého obsahu spisu a zistil nasledovný stav veci:

9. Pracovný pomer otca v spoločnosti Z. J., L..C..I.. trval od 26.01.2017 do 23.02.2020. Podľa vyjadrenia zamestnávateľa bol skončený výpoveďou dohodou, pričom dôvodom skončenia bola nespokojnosť zo strany odberateľa ich služieb (č.l. 140). Otec súdu uviedol, že o takomto dôvode mu nepovedali, firma podľa jeho vedomosti len znižovala stav zamestnancov. V tomto zamestnaní otec dosiahol priemerný čistý príjem za obdobie 01/2019-02/2020 vo výške 550,41 € (č.l. 140).

10. V nasledujúcom období od 24.02.2020 do 12.07.2020 bol otec evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, pričom mu boli vyplatené dávky v nezamestnanosti nasledovné: 02/2020 - 64,60 €; 03/2020 - 333,40 €; 04/2020 - 322,70 €; 05/2020 - 333,40 €; 06/2020 - 322,70 € a za 07/2020 - 129,10 € (č.l. 316).

11. Od 13.07.2020 sa otec na dobu neurčitú zamestnal v spoločnosti K., L..C..I., F. ako vodič a skladník, kde mal dohodnutú garantovanú čistú mzdu vo výške 700 € mesačne. Tento pracovný pomer bol však skončený zo strany zamestnávateľa v skúšobnej dobe dňa 14.09.2020. Zamestnávateľ súdu uviedol, že otec prestal chodiť do práce v skúšobnej dobe a nereagoval na žiadnu výzvu, preto pracovný pomer ukončili riadnym a zákonným spôsobom. Otec ukončenie tohto pracovného pomeru vysvetľoval tým, že mal nehodu s firemným vozidlom, čo veľmi narušilo vzťahy v zamestnaní. Dlhobol v neistote, či nebude musieť nahradiť spôsobenú škodu, čo nakoniec vyriešil tak, že do práce jednoducho neprišiel. Podľa jeho názoru by s ním pracovný pomer ukončili aj tak, v skúšobnej dobe. Za mesiac 07/2020 bola otcovi vyplatená čistá mzda vo výške 450 € a za mesiac 08/2020 vo výške 700 € (č.l. 152, 153). Otec tvrdil, že za mesiac september 2020 mu mzdu nevyplatili, hoci podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni má za tento mesiac evidovaný vymeriavací základ vo výške 672,05 €.

12. V nasledujúcom období od 23.09.2020 do 03.11.2020 bol otec opäť evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Boli mu vyplatené dávky v nezamestnanosti: 09/2020 - 86,10 €; 10/2020 - 333,40 €; 11/2020 - 32,30 € (č.l. 316). Neskôr už podporu v nezamestnanosti nepoberal, bol však naďalej evidovaný ako uchádzač o zamestnanie.

13. Zamestnal sa až od 01.04.2021 v spoločnosti L. J. L..C..I., F. ako kuchár s dohodnutou hrubou mesačnou mzdou vo výške 623 €.

14. Tvrdenie otca uvádzané v odvolacom konaní, že pracovný pomer v spoločnosti Z. J., L..C..I. skončil dohodou a od 01.03.2020 mal nastúpiť do reštauračného zariadenia v F. s príjmom 850 € sa v ďalšom konaní nepreukázalo. Otec tvrdil, že mal nastúpiť do C. Š., W. N.Á. XXXX/XX U. F., IČO: XX XXX XXX, ktorú prevádzkuje Ľ. Š. s miestom podnikania F. - A. F., M. XX. Ten však súdu písomne oznámil, že otec maloletej k nim do zamestnania nenastúpil, ani nemá vedomosť, že by sa u nich do práce hlásil (č.l. 281). V kontexte ďalších zistení, že dôvodom skončenia pracovného pomeru otca v predchádzajúcom zamestnaní (Z. J.) bola nespokojnosť ich odberateľov, resp. znižovanie stavu zamestnancov, možno uvedené tvrdenia otca označiť skôr za účelové, než nepravdivé.

15. V súčasnej dobe otec žije v partnerskom vzťahu s H. Š., s ktorou má maloletého syna M. F., W.. XX.XX.XXXX. Partnerka otca od decembra 2019 nastúpila do práce v G. W. F., kde za obdobie od 12/2019 do 03/2020 dosiahla priemerný čistý príjem vo výške 792,82 € (č.l. 155). Od 01.04.2020 je zamestnaná v W.C. Ú. H. Z. U. F. s priemerným čistým zárobkom za obdobie od 04/2020-01/2021 vo výške 1.159,60 € (č.l. 280). Okrem toho je partnerka otca poberateľkou rodičovského príspevku a prídavkov na maloletého M. vo výške cca 395 € mesačne.

16. Podľa informácií poskytnutých zdravotnou poisťovňou, otec maloletej nie je, ani nebol evidovaný ako osoba sústavne sa starajúca o maloletého M. - dieťa do 6 rokov veku. Z toho je zrejmé, že otec nezabezpečuje sústavnú, resp. celodennú starostlivosť o syna M., teda na jeho strane súd nezistil prekážky výkonu zamestnania.

17. Pravidelné mesačné výdavky otca pozostávajú: 200 € - príspevok na bývanie, stravu a energie priateľke; 80 € výživné na syna; 100 € splátky spotrebiteľského úveru (len do 31.08.2020); 50 € cestovné do práce; 20 € oblečenie, drogéria, mobil. Na úhradu jeho životných potrieb mu prispievajú jeho rodičia sumou cca 300 € mesačne.

18. Na strane matky maloletej je podstatné, že v období po 24.02.2020 kvôli pandémie COVID-19 niekoľko mesiacov nemohla vykonávať svoju živnostenskú činnosť (kaderníčka), jednak z dôvodu uzatvorenia prevádzok kaderníctiev, jednak z dôvodu uzavretia škôl a dištančného vzdelávania maloletej V., s ktorou bolo potrebné zostať doma.

19. V čase kedy nemohla vykonávať podnikateľskú činnosť jej boli zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vyplácané kompenzácie: 03/2020 - 270 €; 04/2020 - 540 €; 05/2020 - 540 €; 10/2020 - 300

€; 12/2020 - 630 €; 01/2021 - 810 € + 630 €; 03/2021 - 810 € (č.l. 186-188, 195, 242, 248, 287, 302), ktoré však slúžia predovšetkým na úhradu nákladov spojených s prevádzkou podniku (nájom, energie) a zároveň podliehajú ododom (71 € - zdravotné poistenie + 167,89 € - odvody do Sociálnej poisťovne), čiže sa nejedná o čistý príjem matky. Okrem toho boli matke v danom období vyplatené aj nemocenské dávky: 10/2020 - 236,90 €; 02/2021 - 378,20 € (č.l. 287). Matka zároveň poberá po celú dobu prídavok na dieťa vo výške 24,95 €, neskôr 25,50 € mesačne. V mesiacoch, kedy matka mohla v roku 2020 riadne pracovať, dosiahla čistý príjem cca 450 - 500 € mesačne.

20. Bežné výdavky matky na bývanie a chod rodiny sa v priebehu roka 2020 podstatnejšie nezmenili. Maloletá V. mala okrem pravidelne zvýšených výdavkov spojených s jej zdravotným stavom ďalšie zvýšené výdavky na stomatologické ošetrenie maloletej (OPG snímky + stomatochirurgický zákrok), ďalej bola hospitalizovaná, kde matka platila poplatok za pobyt sprievodcu v nemocnici vo výške 49,50 €. Okrem toho bolo nutné maloletej kvôli dištančnému vzdelávaniu zakúpiť vhodný tablet, ktorý kúpili cez mobilného operátora. Uhradili zaň akontáciu vo výške 300,20 € a zostatok ceny splácajú v splátkach á 20 €.

21. V konaní bolo spoľahlivo preukázané, že otec svoju vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletej V. dlhodobo riadne neplní, napriek tomu, že bol v roku 2020 pre zanedbanie vyživovacej povinnosti trestne stíhaný. Za posledných 11 mesiacov uhradil výživné vo výške 160 € len jedenkrát. Maloletej V. inak neprispieva, ani k sviatkom a s maloletou nie je v kontakte.

22. Podľa § 62 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

23. Podľa § 62 ods. 2 zák. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

24. Podľa § 75 ods. 1 zák. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

25. Podľa § 77 ods. 1 zák. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

26. Podľa § 78 ods. 1, 3 zák. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

27. Na základe vykonaného dokazovania, súd dospel k záveru, že návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej V. v období po 24.02.2020 je dôvodný iba čiastočne.

28. K zníženiu vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, u ktorého v súvislosti s rastom a vývojom prirodzene dochádza k nárastu odôvodnených životných potrieb /o to viac, ak dieťa trpí chronickými zdravotnými problémami/, je možné pristúpiť len vo výnimočných prípadoch, kedy na strane povinného rodiča nastanú také okolnosti, ktoré mu objektívne bránia plniť si vyživovaciu povinnosť v stanovenom rozsahu.

29. Možno akceptovať, že príjem otca v období od 24.02.2020 do 13.07.2020 poklesol v dôsledku straty zamestnania otca v spoločnosti Z. J., L..C..I.. a následnému poberaniu podpory v nezamestnanosti v priemernej výške 328 € mesačne. Súd vzal do úvahy, že v dôsledku vypuknutia pandémie COVID-19 sa situácia na pracovnom trhu v sektore gastronómie výrazne skomplikovala, teda nebolo možné v danom období očakávať, že otec si rýchlo nájde inú prácu.

30. Od 13.07.2020 sa však otec zamestnal na dobu neurčitú v spoločnosti K., L..C..I.. ako vodič a skladník, kde mal garantovanú čistú mesačnú mzdu 700 €, ktorá mu v tejto výške bola vyplácaná

(07/2020 - 450 €, 08/2020 - 700 €). Skutočnosť, že otec do tohto zamestnania svojvoľne prestal chodiť, čo viedlo k skončeniu pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa v skúšobnej dobe, nemôže byť hodnotené súdom inak, než ako vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania bez dôležitého dôvodu (§ 75 ods. 1 zák. o rodine). Nemôže obstať argumentácia otca, že podľa jeho názoru by s ním pracovný pomer aj tak ukončili v skúšobnej dobe. Pokiaľ má otec 2 vyživovacie povinnosti k maloletým deťom a nemá prostriedky na riadne zabezpečenie ich potrieb, nemôže si dovoliť svojvoľne prestať chodiť do práce z dôvodu, že sa mu tam nepáči, resp. že považuje vzťahy so zamestnávateľom za narušené. Pokiaľ tak otec spravil bez toho, aby mal zabezpečenú inú, rovnako dobre platenú prácu, musí akceptovať, že pri posudzovaní jeho zárobkových možností bude súd vychádzať z výšky príjmu, ktorý mohol dosahovať v tomto zamestnaní, keďže sa tohto príjmu bez dôležitého dôvodu vzdal.

31. Príjem otca v spoločnosti K. vo výške 700 € bol o 232 € vyšší než zistený príjem otca v čase posledného rozhodovania súdu v roku 2018, kedy dosahoval príjem 468 €. Z príjmu 700 € mesačne by otec bol schopný uhradiť v plnej miere nielen výživné maloletej V. (200 € mesačne), ale aj zabezpečiť vlastné materiálne potreby a výživu maloletého M. F.. Toho výživa je však plnohodnotne zabezpečovaná zo strany jeho matky, ktorá je poberateľkou rodičovského príspevku a prídavku na dieťa vo výške 395 € mesačne a zároveň je zamestnaná ako zdravotná sestra s priemerným príjmom vo výške cca 1.160 €.

32. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že dôvody pre zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletej V. boli dané len v období nezamestnanosti otca od 24.02.2020 do 13.07.2020. Vyživovaciu povinnosť otca súd v tomto období znížil zo sumy 200 € na sumu 150 € mesačne. Od 13.07.2020 sa však otec zamestnal v spoločnosti K., L..C..I., kde začal dosahovať čistý mesačný príjem vo výške 700 € mesačne. Z tejto sumy súd vychádzal aj v ďalšom období, s poukazom na § 75 ods. 1 zák. o rodine, nakoľko bolo preukázané /vyjadrením zamestnávateľa aj výpoveďou otca/, že k skončeniu tohto pracovného pomeru došlo v dôsledku porušenia pracovnoprávných povinností otca, ktorý svojvoľne prestal chodiť do práce, čo viedlo k skončeniu pracovného pomeru v skúšobnej dobe. Táto skutočnosť však nemôže byť na ujmu maloletej V., preto súd rozhodol tak, že od 13.07.2020 je otec povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej V. v pôvodnej výške, t.j. vo výške 200 €. Návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej V. V. v období od 13.07.2020 preto súd zamietol.

33. Týmto rozhodnutím zároveň došlo k zmene skoršieho rozsudku tunajšieho súdu č.k. 6P/61/2017-131 zo dňa 07.11.2018, preto súd výrokom II. rozhodol o jeho zmene v časti výšky vyživovacej povinnosti k maloletej V..

34. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (CMP) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia a to na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (trojmo). O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods.1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 CMP).

Exekúciu na peňažnú povinnosť (výživné) vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).